

Tell, don't show?

Het is misschien wel het belangrijkste schrijfadvice: Show, don't tell. Maak het abstracte concreet, schilder de lezer levendige beelden voor door veelzeggende details te kiezen, geef voorbeelden en gebruik daarbij specifieke bewoordingen. Onontbeerlijk voor elke schrijver die zijn lezer wil boeien. Maar ook onontbeerlijk voor elke webredacteur?

Meer laten zien = emoties opwekken

Als je schrijft volgens het principe 'show, don't tell' wordt je tekst levendiger en beeldender dan wanneer je simpelweg beschrijvingen geeft. Een citaat uit *De ontsnapping* van [Heleen van Royen](#) maakt dit duidelijk. De beschrijvende versie van dit citaat zou zoiets kunnen zijn als 'Overall in de kamer ligt troep'. Van Royen koos echter voor een showende versie:

'Te laat herinner ik mij dat ik Stella de afgelopen weken niet heb toegelaten in mijn kamer. De gevolgen springen nogal in het oog. Mijn bed is onopgemaakt, het onderlaken zit vol vlekken en vegen, sommige lichtbruin, andere menstruatierood, er liggen flessen en vuile kleren op de grond, op het nachtkastje staat een verzameling vettige glazen en vlak bij het hoofdkussen ontwaar ik een wit propje (...).'

Het beeld van de smerige kamer wordt de lezer als het ware opgedrongen. Bij velen zal dit beeld enig gevoel van walging met zich meebrengen. Bingo! De schrijver heeft de lezer weten te raken. Dat is precies wat je als schrijver wilt bereiken met je tekst. En dat is ook precies het doel van 'show, don't tell'.

Meer laten zien = meer woorden gebruiken

Je lezer zien te boeien en raken, dat wil je als webredacteur natuurlijk ook. Maar wanneer je schrijft voor het web, komen er nog andere factoren om de hoek kijken. Je tekst moet duidelijk zijn, geschikt zijn voor online lezen en (daarom) ook niet (veel) langer zijn dan nodig is. En op dat punt ontstaat een dilemma: wanneer je showt in plaats van beschrijft, wordt je tekst automatisch langer dan echt nodig is.

De extra woorden die je gebruikt bij het showen, zouden een online lezer wel eens af kunnen schrikken. De tekst oogt niet alleen langer, maar is ook langer. Dit is in de eerste plaats nadelig voor de aantrekkelijkheid van een online tekst, maar kan bovendien de tekst onduidelijk maken. Het wordt voor de lezer moeilijker om de tekst te scannen en de hoofdzaken eruit te filteren.

In het ergste geval heeft dit tot gevolg dat de 'show-woorden' extra ballast vormen voor de lezer. De lezer wordt niet geboeid door de tekst, laat staan geraakt. Door te showen roep je wel degelijk een emotie op bij je lezer, maar vast niet de emotie die je voor ogen had...: irritatie.

Tell, don't show?

Je lezer irriteren is natuurlijk het laatste wat je als webredacteur wilt. Dus wat te doen? Het belangrijkste schrijfadvis is in de wind slaan en uitsluitend beschrijven in plaats van showen op het web?

Het lijkt mij niet nodig om het principe 'show, don't tell' als webredacteur volledig te negeren, laat staan om het principe 'tell, don't show' aan te hangen. Eerder denk ik dat je je als webredacteur in beide principes moet bekwamen. Sommige teksten op het web lenen zich nou eenmaal echt niet voor mooi en showend taalgebruik. Voor die gevallen moet je als webredacteur helder, duidelijk en bondig kunnen formuleren: tell. Maar in andere gevallen is er ook op het web genoeg ruimte om de lezer dieper je verhaal in te trekken met beeldende details en concrete voorbeelden: show.

Het belangrijkste is dat je als webredacteur onderscheid weet te maken tussen beide gevallen. Je moet weten welke gevallen zich lenen voor showen en in welke gevallen je beknopt moet zijn. Mijn schrijfadvis voor webredacteurs: Know when to show!